

Oh kindje, m'n lief

Opeens droom ik van een kindje,
al lonkend geef ik mijn man een hintje.
We bedrijven de liefde als nooit tevoren,
ik denk dat de burens ons kunnen horen.

Na vier maanden voel ik het leven
van dat kleine mensje, ons gegeven.
Zo klein en broos,
onvoorstelbaar groots.

Zijn hart klopt in mijn hart.
Mijn lichaam werkt hard.
Ik voed hem met mijn hele lijf,
natuurlijk, zonder kijn.

Dan word je geboren
en is het nooit meer als tevoren.
Ik voel je lijfje, zo klein zo broos,
voorstelbaar groots.

Jouw hart klopt tegen mijn hart.
Mijn lichaam werkt hard.
Ik voed je met mijn lijf,
natuurlijk, zonder kijn.

Negen maanden heb ik je gedragen
met liefde, met kracht, zonder vragen.
Je bent de verwezenlijking van mijn droom.
Onvoorwaardelijk houd ik van je,
zonder schroom!

Slaap.

Slaperig
kijk ik uit mijn doppen
naar het opgeheven snoetje.

Kinderverdriet
wil mamma.

Knuffelen is
een balsem
voor zijn hartje.

Na de omarming
draait hij
zich in zijn holletje

tot een schattig
bolletje.

Moeie moeder
smelt. Ik omarm me
en zucht tevreden.

Eerste stapje

Handen en voeten werk.
Wiebelen met
een dik kontje.
Honderd keer vallen.
Honderd keer opstaan.

Dan de juichkreet
voor de overwinning.
Ik vang je op.
Trots weerspiegel
je in mijn ogen.

Eerste stapje,
daar ga je
en open je
je pad naar
onafhankelijkheid.